

Udruga Raosovi dani

DRUŠTVO HRVATSKIH KNJIŽEVNIKA

odjeljuju posebnu književnu pohvalu

„Ivan Raos” 2004.

1921 - 1987

za monodramski tekst

„Tiha noć”

Robertu Mariću

PREDSEDNICA UDRUGE
Branka Buljan, prof.

U Medveđu Doči 8. srpnja 2004.

ROBERT MARIĆ

TIHA NOĆ

(Monodrama)

(Radnja se zbiva u više nego skromno namještenu skučenom stanu, pola zidnih tapeta visi sa zidova, odrpani trosjed i još odrpanija fotelja iz koje viri opruga)

Koja lipa i tiha i sveta noć, a Cvita. Divota jedna. Nego, da mi za svaki slučaj stavimo kacige, a? Da ne bude ka i prošle godine...da ne zaluta opet metak meni, evo ovdje *(pokazuje na glavu)*, pafff, srića da me samo okrznilo... Da me ne bi opet trebalo vodit na Hitnu, a?

Ma, šta ne triba još, di je rano...? Oćeš ti da mene svarno opet opiči u glavu, a? Opičen već?! Je li, a bi li ja tebe moga opičit malo u tu glavu blentavu, paš vidit ko je opičen i...

... Asti, Cvita, jesi li ovo opet zaboravila zatvorit vrata od zahoda? Ne može se izdržat...

Ma, govorim da se ne može izdržat kako zaudara, a ne da se ovo više ne može izdržat kako nam je, mislim, svukupno stanje u bruto proizvodu i... I evo si me zbunila. Daj, zatvori, vidiš da sam zauzet oko ukrasa.

Nije zahod? Kupus?! Kiseli?! Kiseli kupus?! Bond?! James Bond?! Oću reć, odakle ti kiseli kupus? Da nije opet oni blentavi Jure na pazaru bija neoprezan i zagleda ti se u noge kad si mu pokazivala proširene vene, skroz gori pod suknjom, a ti strpala kupus u torbu i...

Nisi? Nego? Kako? Kupus je bija friški, ali kad si ga ti... Čekaj malo. Kupus je friško bačen u kontejner, ali se uskiselija u kontejneru kad si ga ti našla; dakle, friški kiseli kupus – kontejnerski obrađen.

Ma, vidi ti vraga, a, ja sam cili život mislija da se kupus samo u kacama kiseli. Nisam ima pojma da se to sad radi i u kontejnerima. Kako ta tehnnologija svakoga dana napreduje, a! Čudo jedno gospodarsko.

A juha?! Zar nećemo imat svečanu blagdansku juhu prije toga kiselog zahodskog kupusa...a...hmmm...evo, kad malo bolje pomirišem, daje malo i na bakalar... baš kako spada, a? Zar neće gospođa uvažena donit kosti za našega pametnog psa Flokija nepostojećega. Oće? Rekla je, kažeš?

E, dobra je naša uvažena. A dobar je i uvaženi gospodin svečani akademik muž. Nije on ka ovi drugi, skroman je. Vidiš ti otkad je ta poštenjačina na položaju, a oni još žive u tome jadnom stančiću iznad nas; nema ni dvista kvadrata. A za onu vikendicu na

Braču trebalo mu je pune dvi godine da je napravi, a samo četiri kata, lift, bazen i još nešto sirotinje oko nje. Ne, nije ti on ka i oni drugi šta se odma obogate priko noći, da se ne vidi kako su se obogatili. U njega je sve čisto. Kažu da čak i novac pere, koliko želi da ne bude mrlje na njemu. To je pravi čovik, a ne oni kriminalci.

E, jadan čovik, bija je i proganjan za vrime komunizma, pa i za vrime onih drugih, a čuja sam da ga i danas proganjaju i govore mu da je komunjara, a oni drugi mu govore da je desničar. Eto, kad je čovik pošten.

Naš uvaženi da je komunjara? Kako on može bit komunjara, kad se ja sićan ka da je danas bilo kad je za vrime komunista zatvara komuniste? I ti se, Cvita, sićáš?! Eto. Oni će protiv našega Uvaženoga... Da komunjara! A bit će sigurno neće na ponoćku ić večeras. Kako i bi posli onoga šta mu je zadnji put don Paško izgovorija. A i ovi popi su se izbezobrazili. Kako mu je moga onako, prid svima na misi, da braćo vjernici, kako reformirani hadezeovci tako i komunisti, gospodine uvaženi, ona kamena posuda s vodom na ulazu ne služi za umivanje krmelja ujutro, nego je to sveta vodica za zlamenat se; a ona mala kabina, e ona tamo, druže uvaženi, ono nije zahod, nego služi za ispovid, pa molim da to jedan put upamtite. A kad smo već kod toga, kad već uđete u ispovidaonicu, onda se ne možete branit šutnjom, a drugi put mi poslat odvjetnika s nalazima i zahtjevom za odgodu rasprave. Nema tu rasprave. Vi meni grijehe i ortake, ja vama Očenaše i Zdravomarije, i Bog te veselija. I kad ja završim propovid, nema pljeskanja; a u pola propovidi nema javljanja za repliku ili ispravak krivoga naroda...

Eto, sve mu je to izgovorija, pa kako se ne bi čovik naljutija.

Nego, kad smo već kod juhe i kostiju, di je ona naša kost? Bit ćeš je opet posudila sestri, a? Ma, šta će vratit? Moš mislit. Bit će cila zgrada skuhalo juhu od one naše kosti koju smo posudili u pokojnoga Joze, pa smo imali stalno juhu, dok ti nisi izlajala sestri da imamo kosti od Joze...Bože mi prosti, ne Jozine kosti, Bog mu da pokoj, nego kosti... Ma, šta me ludaš, znaš o kojim kostima govorim. I ko zna di je sad ta lipa kost. Sva srića, eto, da će uvažena donit friške kosti, pa ćemo ipak imat juhu...i... ..I di je sin Blesi? Mater ti?... Di su svi?

Kome ja mater?! Tebi? Tebi da ti mater?! Ma, samo pitam di ti je mater. Šta je tebi? Je li ti kiseli kupus udrija u mozak? Čudin se kako ti još nema matere, a nema nam ni sina Blesija... Da se nije poveja za kakvim lošim društvom, samo da ga ne nagovore na drogu. Eto o tomu ja govorim.

Opet ona! Ma nisan reka da ti mater nego...

(U tom trenutku se izvana začuje pucanje stakla, vika i galama)

Šta je ovo bilo? *(Ide prema prozoru)* Vidi, neka gužva doli kod dućana mješovitim konzervama. Netko trči za nekim. A svašta li se događa u ovoj tihoj noći. A, to ste vi, punice.

Šta se vama dogodilo? Šta ste tako zapuvani, ka da ste imali aktualno prijepodne?

Reka sam vam da za vas više nije jogging i te stvari. Oćete li da vam se šta dogodi, pa da ostanemo bez vaše uznemirovine, a? A znate da ste nam vi jedini prihod, diko i ponosu naš propuvali.

Šta kažete? Polako, uvatite malo zraka. Šta je bilo?! Iz izloga broj jedan izabrali ste tunjevinu s povraćem i gulaš od govedeg ludila i...i kad ste došli do izloga broj dva i da ćete bacit kamen, naletili policajci? I...? Nadam se da vas nisu prepoznali. A sve da su vas i prepoznali, ne poznaju vas, pa... Ili poznaju... Ćekaj, pa oni vas imaju tamo zabilježenu, ono kad ste vikali da doli oni gori, jer nikad nije bilo gore... Nisu vas? Kako nisu, sićan se ka da je jućer bilo, a i stanje je ka da je jućer bilo...

Ajd, smirite se, lezite malo tu na kauć. A zar niste te konzerve mogli izabrat iz nekog udaljenijeg izloga broj jedan i dva i tri, a ne isprid kuće...i di ste do sada? Obilazili grad? A ka da ne znate da je oko kontejnera uvik gužva... Svaki dan veća i veća, bit će to ide s rastom bruto nacionalnoga dohotka.

(Kucanje na vratima)

Ko je sad, u ovo tiho doba noći? Policija? Š...šta ćete vi ovdje? Mi ništa...ja ono jućer u Joze u dućanu...ono kad mi je upala kutija duvana u džep...to nema veze s... Molim? Aaaa, to! Raspitujete se, znaći, jesmo li... Ma, kakvi! Ni govora! Nismo vidili osnovano sumnjivo jednu postariju gospođu s konzervama iz dolje provaljenoga dućana, kako obara rekord staze od dućana do ove zgrade, s bolnim preponama.

Mi... Mi vam po...pojma nemamo o toj gospođi punici... oću reć, o toj osnovanoj gospođi postarijoj i...

Molim? Ko? Ona tamo? Pljunuta? Ma kakva pljunuta, to je moja punica i...i punice, da nisu vas slučajno pljunuli danas negdi usput ili tako nešto? Pa, šta je ovo došlo, počelo se i pljuvat po sirotinji... Nisu? Eto vidite. Ma, reka sam vam da nemamo pojma o toj gospođi koja je provalila u te izloge i to. Je li tako, Cvita? Eto vidite. A moja punica je nevina ka politika, e. I kako bi ona i mogla napravit tako nešto, vidite u kakvome je stanju. Ma, ne u drugome, punice draga, nisam ni mislija reć da ste u drugome, nego u jadnome stanju, vidite kako su joj natekle vene na nogama i rukama i vratu, ka da je trćala isprid policije, a cilo vrime je na kauću, nije se makla. Stara, bolesna, šta ćemo, je li. Di će ona ukrast te konzerve s tunjevinom u povraću i govedin ludilom, pa još trćat...

Eto, mi vam pooojma nemamo o svemu tome, a ako nešto doznamo, odma ćemo vam javit. Zbogom bez doviđenja i sretni blagdani i sve to.

Ufff, zamalo! Vi, punice baš oćete da mene strefi, je li. Vidite kako se tresem. Evo, sad se moram puknit da se smirim, vi...vi, pljunuta jedna! Vidite kako mi se ruke tresu, ka da sam ovi ćas posta stećajni upravitelj. Moran, moran se puknit, da malo dođem sebi. A ti, Cvita, mući! Nemoj je branit. Ajd, mići se da se puknen.

(Udara se šakom u glavu) Ajmeee, šta boliii! Odvalija sam pola vilice.

Šta? Šta sad buncate, punice? Lezite tu dok van se tlak ne stabilizira na 320. Nnnti, šta boli vilica, a sve zbog vas. Molim? Ma nije to zahod nego kupus, ukiseljen po najnovijoj kontejnerskoj metodi. Spavajte, vidite da smo u poslu...ili možda treba i vas puknit. Šta vam je palo? PeHa vridnost od trčanja? Ajde, ajde, nema vama smrti bez sikire

Ne tješim ja to vas, ne tješim. Zapravo govorim. Cvita, di je ona sikira šta smo je bili posudili u rođaka Ivana na neodređeno vrijeme? Tu je negdi bila...

Ma, daj mi sikiru, triba mi nešto. Nisam se predozira šakom, samo mi dodaj sikiru.

A dobro kad neš, uzet ću je sam...

Aaa, evo je. (*Uzima sjekiru iza fotelje*) Draga punice, sad ćete se uvjerit da vama bez sikire nema...

Dobro, ovi put ću je bacit, kad ste navalile. Ajd, smirite se, šta ste se odma uskokodakale. Pa, pa ja ću stvarno ispalit kraj vas! Oćete da još i ispalim, a? Ka da je malo šta sam se puka. Nemoj da uzmen dugu devetku, pa ćete vidit kako čovik učas ispali. A samo sam tija tvojoj materi dokazat... (*Baca sjekiru kroz prozor*) tija san dokazat...

(*Vani se začuje urlik: AAAAAHHHH!*)

A šta je sad bilo? Nikad mira. Svakakvi luđaci šetaju našin lipin ulicama, pa urliču. Pa ispale... Pa ih privedu... Pa ih puste...

(*Uto se opet začuje urlik: AAAA! BANZAIHHH!!!*)

Šta je ovo proletilo kraj prozora? Je li tica prepelica ili je inflacija opet nominalno pala na narodnu grbaču? (*Ide k prozoru. Gleda dolje*)

Ma to se bacija oni Stipe s petoga kata. Šta mu je, Cvita?! Šta kažeš? Kasni mu?! Zar je u drugom stanju? Onda nije ni čudo šta se bacija, nikad nije volija dicu.

Šta je sad? Šta me odma napadaš! Kako ka da me netko opičija šakom u glavu. Nisam ja udaren nego ti! Dobro, ne kasni mu ono nego mu kasni plaća ka i obično, pa se malo bacija, ka i obično, kroz prozor...

(*Novi urlik: AAAAHHHH!*)

A šta je sad ovo proletilo? Žena mu?! I njoj opet kasni? I ona noseća? Lipo, boga mi. A šta se ne čuvaju? Aaaa, je, je...već sam zaboravija... A kako neću kad sam se mora puknit radi punice, jer su me organi gonjenja uznemirili. Znam, znam da su u istoj privatiziranoj stečajnoj firmi oboje, pa se i ona malo bacila za njim... Iako...iako ništa ja tu baš ne razumin...

(*Kucanje na vratima*)

Pazite, pazite! Ova će vrata koga ubit, moramo to popraviti. Ne može čovik ni pokucat, odma padaju. Ooo, to ste vi, uvažena gospođo zastupnikovice! Mi baš maloprije o vama govorili i hvalili vas i uvaženoga gospodina muža, Njegovu Inkontinenciju. Vidi, Cvita, došla naša draga šjora uvažena, donila nan kosti za Flokija. Molim? Šta kažete? He, he, a je, baš se nekako namisti da ga nikad nema doma kad mu vi donesete kosti. Je, je, već misecima... A nezgodno se namisti, a njega nikad nema doma, pa... Evo, baš smo ga maloprije poslali da nam baci smeće.

Da pametan! Nije to ništa, mi mu damo naše radne knjižice i kartone i pošaljemo ga svaki misec da nas prijavi na Zavod za evidentiranje i pečatiranje nezaposlenih koji pred ulazom odbace svaku nadu, ili kako ono ide. Aha, strašno pametan pas.

Šta ćete ga? Čekat? Ma kakvi! Aaa, ne, nećete ga tako lako dočekat, jer smo mu rekli da kad baci smeće, svrati nešto do rođaka Ivana i pita neke stvari i sve tako. Najbolje je da dođete drugi put.

Je, je, pozdravit ćemo ga kad dođe. Bog, bog i pozdravite uvaženoga. Napatija se jadan. Sićan se kad ga je proganjala ona kuja, ona kučka UDBA. Svaki put kad bi on dolazija s posla, ka da ga sad vidin, ta kuja bi skakala na njega, a jedan put mu je iskidala novo odijelo. Morali smo zvat one šta vataju lutalice da ga uspavaju. Ne uvaženoga nego pasa, onu kučku Udbu. A i oni don Paško, kako ga je moga onako... Nećete na ponoćku, je li? E, a baš govorimo...

Ajd, bog van.

Bog i navratite ove dane opet s kostima.

(Opet kucanje...više grebanje po vratima)

A di si ti, Jelka? Mi se već zabrinuli da ti se nije šta dogodilo; a ja pripremiya ukrase i balone i sve. I...i šta si natakla to na glavu i...?

Koja luda kuća?! Nemoj vriđat!

Aaa, kompletna luda kuća! Mislila si, dakle, na... Ali...ali pa mi smo kompletna kuća...to jest, naš glavni i jedini stan!

Šta udaren u glavu? Odakle ti to? A ja barem nemam povez na glavi? Vidi je, Cvita, pari koji od onih doli s turbanon. Ajme, da te vidi Bush! He, he, odakle ti taj turban? Ovo je Badnja večer, nisu još maškare, he, he... I...i šta će ti ta sikira u ruci? Pa, ti mi djeluješ prilično udareno u glavu. A ona meni da sam udaren, he, he... Je li čuješ, Cvita? Koju sestru imaš, divota! Vidi je, još će i afanat! Ajd, sjedi ovdje. Polako. Šta se tebi, nesriknja ženo, dogodilo? Jedva te čujen. Ajd, ti šapći meni, a ja ću prinosit. Ka utakmicu. Ajd, govori. Cvita, umiri se, ako misliš da ti prenosin šta govori! Ma, muči više! E, tako. Da čujen, Jelka, počni. Ma, samo ti govori, čujen ja.

Ozbiljno?! Ne mogu virovat! Uputila se ovamo, došla do ulaza i doletila ti sikira na glavu. Neka budala iz naše zgrade je bacila kroz prozor? A je ima divljaka, bože dragi. I? Onda te je netko, ne sićaš se tko, a i kako ćeš, odbacija do Hitne, jer si bila izgubila domoljubnu svijest, pa su te tamo zamotali, pa te vratili pred ulaz, doli. I?

Ozbiljno?! Ma sad stvarno ne mogu virovat! Čuješ li ti ovo, Cvita? Doletija onaj ludi Stipe ka s Marsa. Evo ovoliko je (*pokazuje rukama*) falilo da je ne poklopi. Šta ne gleda di se baca. Moga bi netko stradat. I taman se izmakla, kad mu je i žena doletila, pa ravno na jedan proračunski BMW. Sva je srića da je i čovik bija unutra s mobitelon, pa ga je poklopilo. Ulupila mu je cili onaj, kako se kaže, glavobran, ali mobitel se uspija spasit. I eto, jedva se nekako dovukla.

Da mi je znat koji majmun je bacija sikiru kroz prozor. Dopast će on meni šaka.

Pustimo sad to. Nego, ajde, stani tu kraj prozora, da te mogu kitit. Ajde, ne buni se. Odakle nam prava jelka. Tebe ćemo ove godine. Prošle smo Cvitu, pa šta joj je bilo. Je, je, Cvita, malo si bila prigorila, podvalili nam one svićice, neispravne, pa kratki spoj i to, ali neće se ponovit. Jelka draga, sigurnija si nego u postelji. Samo se ti namisti. Opet ona. Je, tebe ćemo kitit. To ti smeta, je li, a kad te je one godine bija okitija oni unproforac, ko te je vodiya u ginekologa za žene, a? Vidi ti nje, stranac je može kitit, a rodbina ne može. Ajde, stani tu i miruj. Ma, neće ti ništa bit, samo koju uru, dok bude prolazija svit na ponoćku i s nje doma, da vide da smo i mi nešto okitili.

Daj, malo se više do prozora. Taaako, neka se vidi s ulice. Budi mirna dok ti stavim balune i ove ukrasne bombone, koji odavno više nisu bomboni, jer smo ih požderali, ali je ostala ambalaža, pa je to ka isto.

Vidi je! Miruj, ne miči se! Šta? Ma nije to zahod nego kiseli kupus. Ajde, Cvita, pomози, dodaj mi taj žuti balun. Toga ćemo na ruku. Taako. Ovaj ide tu... Zeleni na nos. Umiri se, Jelka! Oš da ja stvarno ispalin, a! Nemoj me sad i ti...

Dobrooo. Ovu zvijezdu ćemo na punđu, to jest, na turban od Hitne službe. Vidi šta su te lipo zamotali, baš pedantno.

Eto, gotovo. Ne, čekaj, evo još ovaj smeđi, ide joj uz podočnjake. Eto, sad još svićice i...

Šta neš svićice?! Ma, ne boj se, ovo su nove, isproba sam ih. Je li tako, Cvita? Reci sestri da se nema čega plašit. Ajde, reci joj, šta bleneš!

Ajd, samo se ti, Jelka, lipo opusti i misli na ništo lipo, misli na božićnicu ili tako nešto... A moš mislit i na Karlu del Ponte Rosso, oli šta već oćeš...

Cvita, šta čekaš! Uključi! Ajde, šibaj! Odmaknite se!

(*PRRRRRR! FZZZZZZ!*)

Ma, pogledaj ti nju! Malo kraći spoj, a ona odma pada. I ti si mi neka Jelka!

Jelka! Jelkaaa! Vidi šta se ukočila, a i ka malo je zagorila, pocrnila.

I kosa joj je dobila maksu mini valove. Ovako crna isti Majk Tajson. Daj, Cvita, pomози mi da je uspravimo. Jelkaaa! O, Jelkaaa! Ništa ne čuje. Ajde, ne sramoti nas, šta će ljudi reć.

Ma, Cvita, nisan ti ubija sestru! Šta je tebi? Vidiš da je ka nova. Dobro, nije baš ka nova, ali ka polovna bi prošla, je li... Kad je moga oni unproforac, je li...

Ne čuje. Morat ćemo je sami uspraviti. Ajde, uvati je... taakooo...još malo...tri četiri...evo ga.

Srića da ti mater spava, inače bi bilo panike. Vidi je kako hrče. A umorila se, nije lako trčati s ovim njezinim preponama, pa još prid policijom. Bit će bidna opet sanja oni njezin san kako ulazi u bolnicu, a vratar joj gura dvadeset deka kave u torbu... Onda joj čistačica uvali pod kaput šteku cigareta... I da će pitati medicinsku sestru da je dežurni doktor, a ona joj daje bocu viskija... Uto dođe doktor i uvali joj u džep plavu kuvertu punu eura i... i onda se probudi i spozna da to nije bilo zapravo, a baš se povesele da je napokon reformirana reforma zdravstva i jedinstva korupcije.

Dobro, lako ćemo za nju, nek sniva, uvatimo se mi posla. Drž! Jelku!

Daj je još malo ovamo...tako, da se vidi s ulice, a ja ću popraviti svičice. A ti si mogla staviti kuhat one uvažene kosti za nepostojećega psa.

(Čuje se kucanje i vrata se opet ruše)

O, to ste opet vi, uvažena. Koji vas daju...oću reći, šta vas dobra opet...? Došli viditi da se slučajno nije vratila naš pametni pas?! Ma, nije, nije, ko zna da je, bit će trevija koga poznatoga...i... Jelka?! Pregorena?! Nije, nije to jedna od onih s opožarenih područja koje jeftino prodaju i...? Je Jelka, ali ove godine nam je samo malo prigrorila, inače...

Molim? Ma, ne isplati vam se ovdje čekati uvaženoga i novi BMW. Znam da ste zabrinuti, bilo bi vam najbolje raspitati se na Hitnoj ili tako nekako. Možda oni šta znaju. Šta? Ma nemamo vam mi pojma da bi mogao biti uvaženi, samo pretpostavljam da ako mu se i je nešto dogodilo, nije tako strašno, jer je vjerojatno neka luda žena skočila na njegov novi BMW i malo ga ulupila, a njega odveli u Hitnu, nakon...ili prije, zaboravija sam, naše tete Jelke, pokraj koje je pao muž te žene koja je pala i...i bar je mobitel ostao cili i...

A je, virujem da ništa ne razumite. Ni ja ne razumim. A je li uvaženi dobro?! Ma, sigurno je dobro, odakle bismo mi mogli znati kako je. Ajd, pođite vi sad i pozdravite gospodina uvaženoga muža čim se oporavi, ako je slučajno na Hitnoj. Ajd, bog i sretna vam Nova Gradiška...ufff...ma vidi mene udarenoga... Oću reći, sretni vam blagdani, i ako mislite da je zahod otvoren, nije nego je kiseli kupus zatvoren...i evo sam se zbunija, a zahod je zatvoren, je li, Cvita i... Ajd, bog, bog van i vidimo se... Je, je, javit ćemo vam čim dođe pas... Molim? Kako koji pas? Pa, došli ste ga viditi... Ajd, malo ste se smeli, radi muža o kojemu mi nemamo pojma da je na Hitnoj i da mu je ulupljen BMW i...

Evo vidiš, Cvita, sad me uvažena preuzvišena zadržala... Moram popraviti svičice na Jelki...

(PJUMMMM! – zvižduk metka)

Asti, evo mi je proša kraj glave! Pa šta ovi misle! (*Prilazi prozoru*) Šta je, huligani jedni! Oćete nas pobit, je li! Nemojte da zovem policiju i... Aaaa, to si ti, sinko. Nismo znali da... Cvita, to je mali...sin od... Aha...

Je, odma san ga pozna. Ma, bravo mali, evo baš te hvalimo kako imaš sigurno oko, he, he, evo ovoliko je samo falilo da me pogodiš u glavu. Svaka čast! Isti otac, a, Cvita. Vidi našega maloga brucoša odlikaša! Sve petice, je li? Ma, bravo! Vidiš kad je dite prirodno nadareno, kako dobije petice čak i kad ga nema u školi. Sićan se kad san našem Blesiju odija na informacije, kako ga je – ma ne Blesija – kako ga je razrednica hvalila i govorila da šta se bunimo, mali je sposoban na ćaću i sve tako. Ajd, samo ti pucaj okolo po prozorima, to je baš lipo, je li, Cvita, zabavljaj se... Pozdravi oca i napomeni mu za ono zaposlenje šta mi je obeća, a pršutić će doć, ma sve je to sređeno...preporučamo se.

A ti se, Cvita, odma dereš. Naprije vidi ko je. Radi jednoga običnog metka praviš galamu. Neka mali puca... Šta ja?! Ma, nisam se ja dera nego ti i...

I... Eno ga! Eno ga!

Blesi! Blesi se vraća kući! Malo tetura. Da se nije napija?

Ajde, Blesi, uđi brzo. Šta tako teturaš? Di si do sad. Šta danas daju u Caritasu, jedinče moj? I...i šta ti je to bijelo u toj kesici? Kako?! U Caritasu je bila velika gužva, sve neke čudne face, pa se nekako čudno gospodarski čude, kažeš, i ništa im nije jasno. Nije ti se dalo više čekati, pa si se uputija doma, a onda te je jedan fini gospodin zamolija da mu prebaciš torbu u park i da će je tamo preuzet jedan drugi fini gospodin i predat ti drugu torbu, pa da mu je doneseš. Ma, jesi li vidija, a. Čuješ li ti ovo, Cvita? Čujete li vi ovo, puni... Spava. I, kako ćeš čovika odbit. Pogotovu kad si vidija koji ljudi auto vozi, je li?

I?

I obavija si to, veliš, donija mu drugu torbu koju ti je tamo uručija fini čovik; on otvorića, a unutra sve ovakve kesice...puno kesica. Takve ka šta držiš u ruci. Onda je i tebi jednu dao u znak zahvalnosti.

I šta kad si ga pita šta je to? Šta? Da je to koka?! Svašta! I dao ti da probaš? I? I baš si proba? Nije loše?! Ma vidi ti što ti je tehnologija, a, koka u prahu. Šta sve neće izmisliti. I, kažeš, puno se bolje osjećaš otkad si je proba.

A kako nećeš! Zna se da se koka daje čoviku kad iznemogne, da vrati snagu...i kad žena rodi, daje joj se koka.

I ukusno je? A ne jede se klasično? Kako? Kroz nos? Svašta. Evo, samo da popravim svićice na Jelki, pa ćemo probat.

Gotovo. Upali, Cvita! Odmaknite se! Vidi je šta svitli, a!

Ajde, dođite za stol, Cvita, serviraj tu koku u prahu, a onu juhu i kiseli kupus i konzerve ćemo ostavit za sutra, za blagdanski ručak.

Možeš i kroz nos, reka je čovik? I odlično, je li? Sigurno ti je naletija batak. Neka, ja ću svejedno žlicom. Ma, jesi li vidijala, da koka u prahu! Mliju kokoše. To je praktično, pogotovu za obitelj koja radi. Dođu doma s posla, ne moraju podgrijavat ni kuhat, nego samo serviraju i gotovo. Mi ne radimo, ali svejedno...

Mmmmm...nije baš ukusna ka pečena, ali... Ja bi krilca, Blesi. Kako ću znat di su krilca, kad je sve samliveno?

Svejedno? Dobit ću krila? A, dobro.

Mmmm, šta je dobro... Cvita, nemoj probudit mater, samo bi joj još ovo trebalo, ionako obara sve rekorde pred policijom... A znaš da ima masnoću u krvi, pa bi je mogla potrefit i kožica u prahu...

A vidi naše Jelke šta svitli! Sva mi je nikako u ljubičasto. Je ova koka dobraaa!